

08.09.09.

Sapnis par Luterāņu Baznīcas finansiālām problēmām.

Apustuļu darbos rakstīts: "Sirmgalvjī sapņos sapņus...". Es neesmu vēl gluži sirmgalis, bet kaut kā saņemtu vēsti vairāk sapņos. Citi redz vairāk bildes nomodā...

Un tā, sapnī es atrados Gaiķu Baznīcā. Interesanti, ka vietā, kur atrodas Gaiķu Baznīcas sakristeja, bija pilnīgs tukšums. Tajā vietā rēgojās tikai vientuļš skurstenis. Pēkšņi uzradās Draudzes vecaji [padomes locekļi], kuri vēlējās tajā vietā kaut ko celt, bet nezināja konkrēti ko tur būvēt. Tad es, izdabājot šiem ļaudīm, ieteicu tiem būvēt pirti. Sapnī es zināju, ka saku nepareizi, lai izpatiktu šiem cilvēkiem. Interesanti, ka neviens no Draudzes arī neprotēja par pirts celšanu sakristejas vietā. Tad uzradās kaut kāds grāmatvedis ar kaut kādiem dokumentiem. Viņš gribēja atrast finansējumu, bet tad teica, ka no šiem fondiem naudu saņemt vairs nav iespējams. Sapņa beigas.

Atceros kā es pirms vairākiem gadiem gāju garām savai bijušajai fakultātei pie Pāvila Baznīcas Rīgā. Uz ēkas sienas bija milzīgs uzraksts "Sporta klubs". Zināju, ka šīs telpas joprojām pieder Draudzei. Tur uzradās kāds no Draudzes darbiniekiem un teica, ka draudze drīz lauzīs līgumu ar šo sporta klubu un rīkos tur savus pasākumus. Kas tur tagad notiek - nezinu, bet tas tikai viens piemērs. Nesen lasīju rakstu ziņās, ka Luterāņu Baznīca esot finansiālās problēmās un labāko daļu savu īpašumu vēlas izīrēt vai pārdot. Daudziem laikam jau vienalga - vai sporta klubs, vai pirtiņa; kad tik nauda nāk. Domāju, ka šis sapnis ir tāds neliels pravietisks ieskats šajā problēmā.